

Dnes začínáme

Během 44 hodin celostátní přehlídky experimentujícího divadla Šrámkův Písek 2023 nás čeká 17 představení, 15 inscenací, 5 debat. Tradičně maximálně nahuštěný víkend. Zná někdo koncentrovanější přehlídku než Šrámkův Písek? Přehlídku, kde je možné vidět za jednotku času větší počet představení a kde je možné zkonsumovat větší počet debat?

Letošní ročník je zajímavý mimo jiné tím, že se budeme společně zamýšlet nad pojmem „experimentující divadlo“. Budeme si říkat, co to asi tak může být; jaké má znaky; jaké má aspekty; kde se s ním můžeme setkat; jaké jsou jeho kontexty. Možná nepřijdeme na nic světoborného, ale někteří z nás si možná něco ujasní. Debata se už před přehlídkou rozběhla na blogu blog.sramkuvpisek.cz a bude pokračovat živě o festivalové sobotě od 22:30 v Divadle Pod čarou. A postupně se naše debatování snad objeví i v některém renomovaném divadelním médiu.

Nad všechny debaty je ovšem ničím nenahraditelné živé provozování toho, čemu se říká divadlo. Oficiálně začínáme dnes v 17:45 v Divadle Fráni Šrámka, první představení bude od 18:00 tamtéž. (PO)

Pište nám, říkejte nám své postřehy, vyjadřujte se

Letos máme pozměněné složení redakce a také nový název tohoto píseckého půldeníku. Pootavského Pískomyla bude psát Vendula Melíšková, Mirek Paulíček a Odo Macháček.

Prosíme vás všechny, kdo jste do Písku přijeli a kdo čtete tento pouvodník: cokoli nám komentujte, kdykoli cokoli napište a dejte nám to nebo pošlete na adresu uvedenou v zápatí. Rádi to do Pískomyla zařadíme.

A neváhejte prosím komentovat cokoli na stránce blog.sramkuvpisek.cz.

Pro jistotu zdůrazňujeme, že v názvu půldeníku není chyba. Neodkazujeme se na sympatické myšovitě hlodavce, nýbrž na tradici města, ve kterém experimentující divadlo nachází každé jaro krásné a příhodné útočiště. Ve městě se rýžovalo – pískomylo – zlato zřejmě již od 12. století. Už někdy v 16. století se sice dorýžovalo, ale odmývání, umývání, promývání a smývání je v kostech města určitě stále. (PO)

Pozvánka do sladovny

Jsmo zváni na výstavu do písecké sladovny. U pokladny stačí říci tajemné heslo „kesíp vůkmárš“ (píšeme ho zde z důvodu utajení pozpátku, ovšem doporučujeme se jím prokazovat popředu) a dostaneme nejnižší možné vstupné.

Přehled aktuálních výstav zjistíte na www.sladovna.cz nebo přímo na místě v dolní části Velkého náměstí. Patří mezi ně i výstava ke 100. výročí narození ilustrátorky Daisy Mrázkové. (PO)

Virtuální prostor se hrouť?

Velmi aktuální zpráva: právě teď, v pátek 26.5. v 16:21, tedy 1 hodinu a 39 minut před vypuknutím Šrámkova Písku, nefunguje server pro slavné stránky blog.sramkuvpisek.cz. To je trochu špatná zpráva. Dobrá zpráva je: i kdyby server nefungoval celý víkend, na tištěnou verzi Pootavského Pískomyla nebude mít tento renonc vliv. (PO)

Kde se letos hraje a žije

Hraje se v Divadle Pod čarou, v jehož prostorách se také konají všechny debaty – o viděném i o experimentujícím divadle; a v Divadle Fráni Šrámka – jak ve velkém sále, tak v nově a krásně zrekonstruované divadelní kavárně v přízemí – *divadelce*. Díky *divadelce* má teď Šrámkův Písek i Písek jako město hezký útulný black box nejen pro experimentující divadlo.

Obě divadla jsou od sebe vzdálena vzdušnou čarou nějakých 120 metrů, po ulici možná 200 metrů. Můžeme se mezi nimi přesouvat buď po ulici nebo zkratkou skrze zadní dvorky – výsostné území píseckého Sokola; pozor jen na basketbalové a házenkářské míče, které mohou občas poletovat jarním vzduchem.

Gastronomický a gastronomií inspirovaný život bude probíhat tradičně na zahrádce Divadla Pod čarou. Klobásy, sýry, všechny představitelné nápoje; v sobotu ráno (dle informací zasvěcenců) i chlebíčky pro svižnou snídani. Jinak máme samozřejmě naproti Šrámkovu divadlu přes park vyhlášenou restauraci U Reinerů. A ve městě na této i druhé straně řeky je mnoho dalších podniků; ve výše uvedených ovšem téměř s jistotou potkáme někoho z festivalu a můžeme tam vést zasvěcené řeči o umění, experimentu, životě, neživotě, divadle i nedivadle. (PO)

divadelka

Tekuté Písky

Během minulého roku vyšla tato vzácná publikace mapující šedesát ročníků Šrámkova Písku. Celý projekt iniciovala a zorganizovala Alena Crhová. Obdivuhodně strukturovaně, s péčí pro podrobnosti a souvislosti ji zkomponoval Saša Gregar, samozřejmě s přispěním mnohých dalších autorů včetně například profesora Císaře. Grafiku vytvořil Petr Prušek.

Podrobné archivní i aktuální údaje, archivní i nedávné fotografie, úvahy, vzpomínky, připomínky... je toho mnoho, mnoho.

Tuto pozoruhodnou knihu si během víkendu může každý soubor vyzvednout v Divadle Pod čarou u organizátorů přehlídky Aleny Crhové a Karla Tomase.

Její oficiální křest (již druhý, ale tentokrát ten pravý, písecký; první byl vloni v Hronově) proběhne dnes před první debatou o viděném, tedy přibližně ve 22:30; přibližnost závisí na přibližném dodržení přibližné délky předcházejících představení. (PO)

Pískomylí citát na závěr

Nedávno nám umřel velký experimentátor a hledátor pan Vyskočil. Řekl například toto (dle pana Přemysla Ruta z knihy *Vždyť přece létat je o hubu*): „Když XY (*neuvádíme jména – pozn. redakce*) začala uspívat z konvenčně divadelního hlediska, ztrácela zároveň schopnost začínat příště zase z ničeho. Byla dobrá a nechtěla to ztratit, ohrozit kvalitu, ke které dospěla. Právě tak YX (*opět nejmenujeme*). U další, celkem kontrastní osoby se opakovalo v podstatě totéž. Jakmile dosáhla jisté perfektnosti projevu, ztratila odvahu znovu se ptát a zkoušet. Už chtěla být jen dobrá. Hra zmizela a zůstávala jen ctižádost být chválena.“